

Cuidant el gel de Puigcerdà

El club augmenta de pressupost i de nombre d'esportistes cada temporada, tot i practicar un esport minoritari

Text > ALFONS MILLS

Fotos > JOAN REYES

És dir *hoquei sobre gel* i tothom pensa en Puigcerdà. Des del 1958 i després de la tossuderia dels pioners, les penúries de no tenir pista pròpia i les dificultats d'un esport minoritari que es juga per tot l'Estat, el club és un referent entre els esportistes de la Cerdanya i treballa amb un planter prometedor, que ja destaca en resultats. El club augmenta de pressupost i de nombre d'esportistes cada temporada, consolidant el projecte, i ara també ofereix la possibilitat de compaginar l'estudi i els entrenaments al matí.

A la rotonda d'entrada de Puigcerdà, la benvinguda a la vila la dona una majestuosa estàtua de grans dimensions d'un jugador d'hoquei sobre gel, obra de dos serrallers que van jugar molts anys al club, Salva Barnola i David Salinas. Barnola n'és l'entrenador sènior actual i en va ser capità molts anys. Una carta de presentació per a una vila esportiva en molts sentits, però que, sense dubte, és terra d'hoquei sobre gel.

Per actualitzar la pista, que és municipal, els darrers anys s'hi han invertit gairebé un milió i mig d'euros. La pista coberta, que es va inaugurar el 1983, va ser possible gràcies a l'adquisició quasi íntegra d'unes instal·lacions que es van desmantellar a Sevilla. La tanca, que s'està substituint mentre preparam aquest article, ha durat des de la inauguració de la pista i va ser obra d'un proveïdor local. Construïda amb fusta i ben mantinguda pel personal del poliesportiu, està fora de la normativa des de fa anys. A causa de l'impac-

>> Nacho Granell Jordà, progressant davant d'un jugador del Club Hielo Jaca.

te permès en l'esport de l'hoquei sobre gel, les tanques necessiten amortir les càrregues, i la tanca massissa de Puigcerdà no complia aquest requisit, fins a l'actualització que se n'està fent.

Aïllats a la neu

L'amor que hi han posat jugadors, directius, professionals i tota la gent de l'entorn del gel ha sigut una de les claus per entendre com és que l'hoquei sobre gel no ha desaparegut de Puigcerdà. Més enllà de la part romàntica d'haver començat sobre l'aigua d'un estany congelat als inicis dels anys cinquanta, o que el material s'hagués

d'adaptar amb imaginació i pocs recursos. D'haver de pujar a entrenar-se a Font-romeu o d'haver de jugar de local a Barcelona durant més d'una dècada. En gairebé tots els desplaçaments també s'utilitzaven vehicles privats per viatjar per tot Espanya, i això generava moltes anècdotes, sobretot relacionades amb les inclemències del temps. Es recorden grans nevades per passar el coll de Pimorent i un viatge en el qual les riudes de principis dels vuitanta van deixar aïllat l'equip a la Seu d'Urgell. Van aconseguir tornar a casa després d'haver fet nit a l'Alt Urgell, a través d'una ruta alternativa

per la muntanya amb una expedició de rescat de puigcerdanencs, que van anar amb vehicles tot terreny per les pistes de muntanya del Baridà.

Enguany s'ha engegat un projecte d'hoquei i estudi perquè els joves esportistes puguin millorar i treballar en horari lectiu, i recuperar després a la tarda la formació respectiva. Gràcies a una fundació privada arrelada al territori s'ha aconseguit tirar endavant el projecte, i els resultats ja es veuen en la categoria U15, en la qual juguen la majoria dels jugadors que fan entrenaments gairebé cada dia sobre gel al matí i els doblen a la tarda, amb la resta de companys, en els entrenaments regulars del club. Albert Casas, responsable esportiu del club, afirma: «És un pas endavant perquè els jugadors d'aquestes edats pugin de nivell. No tenim més hores de gel disponibles quan el jovent acaba d'estudiar, i amb aquest programa s'entrenen al matí i doblen entrenaments molts dies. Ja veiem resultats en la primera temporada i en poc temps la millora serà substancial».

Luxacions i dits trencats

Les lesions en l'hoquei són similars a les de l'esquí: fractures d'ossos en extremitats inferiors i luxacions. Però és habitual que els jugadors continuïn jugant amb algun dit trencat, amb el colze tocat o altres mals per cops o petites fractures.

El material d'hoquei sobre gel ara ja és més fàcil de trobar, però cal anar a botigues especialitzades o demanar-lo en alguns portals d'Internet, tot i que no és tan senzill com comprar altres complements esportius. A Barcelona hi ha alguna botiga específica que proveeix d'estics, proteccions diverses, samarretes, cascs i equip especial de porter. Els porters porten un equip més aparatós que la resta per raons de seguretat: guardes a les cames; uns patins una mica diferents que els dels jugadors; en una mà, un escut i un estic diferent que els dels jugadors, més curt i angulat; i a l'altra mà, un guant, i un casc integral amb protecció de coll per minimitzar el risc en cas d'impacte.

Un estic dels més senzills pot costar uns noranta euros, però n'hi ha de gamma alta de més de sis-cents euros. Els patins van de cent cinquanta a mil dos-cents euros, aproximadament. A més, un jugador ha de portar, com a

>> En primer pla, Leon Kelvey-Brown Tona, capità assistent i membre d'una nissaga de jugadors legendària.

>> Nacho Granell Jordà en una pugna contra un jugador del Kosner Club Hielo Huarte.

mínim, canyelleres, conquilla, peto, colzeres, casc i guants.

Avui en dia, gairebé tots els desplaçaments són en autocar. Puigcerdà està allunyat dels equips de la resta de l'Estat, i la partida de transport és la més gran dintre del pressupost del club. El club gironí juga la lliga d'àmbit espanyol en les categories U15, U18, U20, sènior femení i sènior masculí.

Actualment, la lliga sènior masculina és semiprofessional. Alguns jugadors poden viure de l'esport, però la gran majoria compaginen les feines i els estudis amb la competició d'elit. El més habitual és que el jugador es retiri relativament jove, ja que els llargs desplaçaments i l'exigent ritme de competició dificulten la conciliació familiar. A més, les feines també han de ser flexibles, sobretot els caps de setmana, i això és un entrebanc afegit per als jugadors que treballen en el sector turístic i el primari. Els estudis superiors que obliguen a desplaçar-se a fora de

la Cerdanya també dificulten les careres d'alguns esportistes. El club els facilita transport per pujar des de Barcelona a entrenar-se. L'equip s'entrena tres cops a la setmana sobre gel i en dediquen un a la preparació física.

Actualment, el club té més de mig miler de socis i encara és referent pel que fa al seguiment dels aficionats residents a la Cerdanya o vinguts puntualment. Durant la temporada d'esquí i a causa de la gran afluència de visitants al Pirineu, la pista acostuma a omplir-se en els partits que es juguen el dissabte al vespre, a les deu.

Al seu palmarès hi ha sis lligues, tretze copes i dues copes Federació. És un dels clubs de tot l'Estat en què tenen més pes el seguiment del públic i els col·laboradors privats. En definitiva, un referent per a molts clubs que volen que l'esport rei del seu territori sigui l'hoquei sobre gel, com passa encara a la Cerdanya més de seixanta anys després del primer partit.

Fitxa tècnica

Nom del club: Club Gel Puigcerdà

Any de fundació: 1958

Palmarès recent: Lliga Loterías 2019-2020 i Copa del Rei 2021-2022

Nombre d'esportistes: 150

Nombre d'abonats: 590